SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 2014

712/2014

Valtioneuvoston asetus

titaanidioksidia tuottavien laitosten ympäristönsuojeluvaatimuksista

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2014

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään ympäristönsuojelulain (527/2014) 9 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan titaanidioksidia tuottaviin laitoksiin.

2 §

Jätteen päästökielto

Seuraavien jätteiden päästäminen titaanidioksidia tuottavasta laitoksesta vesistöihin tai meriin on kielletty:

1) kiinteä jäte;

2) emäliuokset, jotka syntyvät sulfaattimenetelmää käyttävässä laitoksessa titanyylisulfaattiliuoksen hydrolyysiä seuraavasta suodatusvaiheesta, sekä tällaisiin liuoksiin liittyvät happojätteet, jotka sisältävät yli 0,5 prosenttia vapaata rikkihappoa, ja erilaisia raskasmetalleja, mukaan lukien sellaiset emäliuokset, jotka on laimennettu siten, että ne sisältävät enintään 0,5 prosenttia vapaata rikkihappoa;

3) jäte, joka syntyy kloridimenetelmää käyttävässä laitoksessa ja sisältää yli 0,5 prosenttia vapaata suolahappoa sekä erilaisia raskasmetalleja, mukaan lukien jäte, jota on laimennettu niin, että se sisältää enintään 0,5 prosenttia vapaata suolahappoa;

4) suodatussuolat, lietteet ja nestemäiset jätteet, jotka syntyvät 2 ja 3 kohdassa mainittujen jätteiden väkevöinnissä, neutraloinnissa tai muussa käsittelyssä, ja jotka sisältävät erilaisia raskasmetalleja, ei kuitenkaan neutraloituja, suodatettuja tai dekantoituja jätteitä, joissa on vain vähäisiä jäämiä raskasmetalleista ja joiden pH-arvo ennen laimennusta on suurempi kuin 5,5.

3 §

Veteen joutuvien päästöjen vähentäminen ja raja-arvot

Titaanidioksidia tuottavan laitoksen päästöt veteen eivät saa ylittää seuraavia päästöjen raja-arvoja:

1) 550 kilogrammaa sulfaattia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuosikeskiarvona sulfaattimenetelmää käyttävässä teollisuuslaitoksessa;

2) kloridimenetelmää käyttävässä teollisuuslaitoksessa:

a) 130 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuosikeskiarvona käytettäessä luonnonrutiilia;

b) 228 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuosikeskiarvona käytettäessä synteettistä rutiilia;

c) 330 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti käytettäessä kuo-

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU (32010L0075); EUVL L 334, 17.12.2010, s.17

naa. Jos laitoksen päästöt johdetaan suistovesiin, rannikkovesiin tai avomerelle, voidaan ympäristöluvassa määrätä päästöjen raja-arvoksi 450 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti.

Sellaisessa laitoksessa, jossa käytetään kloridimenetelmää ja useampaa kuin yhtä malmityyppiä, on 1 momentin 2 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja noudatettava siinä suhteessa kuin malmeja on käytetty.

4 §

Ilmaan johdettavien päästöjen vähentäminen ja raja-arvot

Titaanidioksidia tuottavan laitoksen happopisaroiden päästöt ilmaan on estettävä.

Titaanidioksidia tuottavan laitoksen ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot eivät saa ylittää seuraavia päästöraja-arvoja:

1) 50 mg/m^3(n) tuntikeskiarvona päälähteiden hiukkaspäästöille ja 150 mg/m^3(n) tuntikeskiarvona muiden lähteiden hiukkaspäästöille;

2) kaasumaisille rikkidioksidi- ja rikkitrioksidipäästöille, jotka ovat peräisin liuotuksesta ja kalsinoinnista, mukaan lukien happopisarat laskettuna rikkidioksidiksi (SO_2):

a) 6 kilogrammaa tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuosikeskiarvona;

b) 500 mg/m^3(n) tuntikeskiarvona jätehappojen käsittelylaitoksessa;

3) 5 mg/m^3(n) päiväkeskiarvona kloorille laitoksessa, jossa käytetään kloridimenetelmää. Klooripäästöt eivät kuitenkaan milloinkaan saa ylittää 40 mg/m^3(n).

Päästöjen raja-arvot ilmaistaan massapitoisuuksina kuutiometriä (m^3(n)) kohden 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n ilmanpaineessa.

5 §

Päästöjen tarkkailu

Toiminnanharjoittajan on tarkkailtava jatkuvasti seuraavia ilmaan johdettavia päästöjä:

1) kaasumaisia rikkidioksidi- ja rikkitrioksidipäästöjä, jotka syntyvät liuotuksessa ja kalsinoinnissa sekä sulfaattimenetelmää käyttävän laitoksen jätehappojen käsittelylaitoksessa;

2) klooripäästöjä, jotka ovat peräisin päälähteestä kloridimenetelmää käyttävässä laitoksessa;

3) päälähteiden hiukkaspäästöjä.

Tiedot tarkkailusta on toimitettava valvontaviranomaiselle ympäristöluvassa määrätyin tavoin ja määrätyssä aikataulussa.

Tarkkailussa on ensisijaisesti käytettävä soveltuvia Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeja, tai niiden puuttuessa ISO-standardeja tai muita kansallisia tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan, että toimitettavat tiedot ovat laadullisesti yhtä tasokkaita.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä syyskuuta 2014.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2014

Ympäristöministeri *Ville Niinistö*

Neuvotteleva virkamies Anneli Karjalainen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ EDITA PRIMA OY / EDITA PUBLISHING OY ISSN 1455-8904 / 1237-3419 (painettu)